

[Finansministeren.]

ville blive tilfældet, selv om man ændrede lidt på det.

Når udvalget ikke har tilendebragt sit arbejde, skyldes det, at det regnskabsmateriale, som man nødvendigvis må have for at foretage den vurdering, som hr. Dahlgaard var inde på, først skal være i orden. Jeg har ikke noget imod, ja, jeg synes, det er rigtigt, at man i udvalget kigger lidt nærmere på disse ting, og vi vil naturligvis også fra finansministeriets side give udvalget alle fornødne oplysninger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til skatte- og afgiftsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om tipning [af Bo Kristensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 184) findes i tillæg A. sp. 4937, fremsættelsen i tidenden sp. 3263).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Finansministeren (Grünbaum): Det forslag, som de konservative her har fremsat om, at hele tipstjenestens overskud skal gå til idrætsformål, ligger meget nær op ad det forslag, som hr. Poul Schlüter fremsatte i 1967.

Jeg havde egentlig troet, at de konservative havde opgivet denne tanke, efter at staten siden 1968 har afgivet 1/3 af bevillingsafgiften til idrætsformål. Såvel dette som den stigende tipsomsætning har bevirket, at der fra tipstjenesten i de sidste regnskabsår er gået næsten 34 mill. kr. til idrætsformål; det er dog et ret anseligt beløb. Jeg kan i denne forbindelse henvise til, at daværende finansminister Poul Møller i samlingen 1970-71 — altså for to år siden —

foreslog tipslovens revisionsbestemmelse ophævet, fordi han fandt, at de i 1967 gennemførte ændringer havde virket tilfredsstillende. Det tilskud til idrætten, som han altså dengang fandt tilfredsstillende, var på ca. 27 mill. kr., altså 7 mill. kr. mindre end det, der nu skulle være utilstrækkeligt.

Jeg ved godt, at der har været en vis stagnation i tipsomsætningen i 1972, men man kan efter min mening ikke lave lovgivningen om, hver gang der sker en midlertidig afmatning på et område.

De sidste oplysninger fra tipstjenesten viser, at omsætningen har sat ny rekord efter indførelsen af 5 ugers kuponerne. Derudover har tipstjenesten som bekendt forbedret en række andre ændringer, der efter erfaringer fra udlandet skulle stimulere omsætningen. Jeg synes, at vi i hvert fald må afvente virkningen af disse ting, før vi ser, om der er anledning til at ændre på tipslovens fordelingsregler.

Når jeg ikke kan acceptere lovforslaget, skyldes det endvidere, at en ændring af fordelingen af tipsoverskuddet også har betydning for statens økonomi. Af overskuddet i sidste regnskabsår blev 4,3 mill. kr. anvendt til almene kulturelle formål og andre 4,3 mill. kr. til støtte til ungdommens friluftsliv og til velgørende og almennyttige formål. Det er mange gode formål, der støttes på denne måde, og forslagsstillerne må være klar over, at de organisationer, som får disse tilskud, har god brug for pengene og vil rejse krav om støtte fra statskassen, hvis tipstilskuddene falder bort.

Det vil føre for vidt her at opremse navnene på alle de gode formål, der støttes, men jeg kan da nævne Landsforeningen af Vanføre, Evnesvages Vel, Danske Døves Landsforbund, Dansk Forsorgsselskab, og jeg kunne nævne mange andre.

Jeg finder det meget ejendommeligt, at de konservative, som ustandselig taler om besparelser, og som netop har fremlagt et nyt stort spareprogram, går ind for en udvidelse af idrætsstøtten, der har den helt klare konsekvens, at der bliver yderligere pres på statskassen. Men jeg forstår naturligvis, at de konservative gerne vil have noget mere sympati og altså i dette tilfælde hos idrætsudøverne. Men jeg synes ikke om den måde, man gør det på.

Som det fremgår af det allerede sagte,